

ZÁMER:

H.CH.Andersen je rozprávkar, ktorý bez ohľadu na historický odstup vždy každej novej detskej generácii dáva akýsi rozmer naviac. Je to rozmer fantaskného sveta tajomných síl a ľudskej bezradnosti. Lásková ochrana a nádej v beznádeji života. Svet jednoducho ľudský, prenesený do života rozprávkových bytostí. Nádej a dobro ako základná premena egocentrickeho ľudského chápania mrazivej tragickej krutosti. Práve krutosť a smrť tak ľudsky precítenú prekonáva príbeh silou pravdy a nádeje. Možno mnohí pomenujú tieto príbehy ako smutné a tragické. V čom však spočíva to kúzlo, ktoré očarúva vždy a stále? Je skryté v nádeji. V nádeji, ktorá prekonáva smrť. A onen smútok príbehov je melanchóliou nad nekonečnosťou nádeje. Tak ako keď z krásnej básne dýchne na človeka smútok z pominuteľného.

Práve tento nenápadne silno oslovujúci princíp a smerovanie Andersenových príbehov provokuje k pretlmočeniu. K uvedomeniu si východiska zo smrti rozprávkových bytostí. Preto táto výtvorná dielňa je pomenovávaním účinku rozprávky, ktorý dieťa často podvedome pochopí. Je " dielňou na hľadanie myšlienok " o dobre a zle, o smrti a nádeji. Ide o námet ocitajúci sa na pomedzí dramatickej a výtvarnej dielne. Celá situácia je prenesená do prostredia a formy blízkej detskému pochopeniu. Svet nádeje je svetom v rozprávkarovej hlave. Svet v hlave môže byť oveľa väčší a rozmernejší než ten viditeľný okolo nás, lebo myšlienky sú dvere do nekonečna.

Bibiana v tomto čase inštalovala tematickú výstavu H.Ch.Ander-sena, ktorej obohatením by mala táto dielňa byť ako konkrétna zážitková forma a dialóg k téme.